

Mikroskop-kronologi: År 44-43 fvt.

Cæsar er netop blevet myrdet (af bl.a. Brutus).

Magtkampen er i fuld gang.

Hovedaktørerne er:

Cicero, Brutus, Cassius, Octavian, og Antonius

20. 3. 44 Caesar begravet. Antonius holder en følelsesfuld tale, og mængden går amok; Caesars lig brændes på Forum, og der indledes en (resultatløs) klapjagt på Caesarmordere

7 - 13. 4. 44 Cicero, Brutus og Cassius forlader Rom

11. 4. 44 Caesars arving Octavian er landet i Italien

april, midt Antonius får i senatet tildelt provinsen

Makedonien for det næste år; Dolabella får Syrien.

Antonius er utilfreds

april, slut Octavian er i Rom; Antonius rejser ud i Italien for

at samle militær støtte; Dolabella bremser den romerske

befolknings manifestationer af hengivenhed til den døde

Caesar

maj, midt Octavian mødes med Antonius for at kræve sin

arv udbetalt, men afvises.

2. 6. 44 Antonius lader en lov vedtage i folkeforsamlingen

om, at han skal have provinsen Gallien syd for Alperne for

en femårig periode; straks efter vedtages en lov om

uddeling af jord. - Nogle af soldaterne, Caesar havde samlet

til felttoget mod partherne, begynder en overflytning til

Italien

8. 6. 44 Brutus og Cassius får tildelt opsynet med Roms

kornforsyning fra Asien og Sicilien

7. - 13. 7. 44 Apollo-festen afholdes i Rom af Marcus

Brutus, årets prætor urbanus. De modtages ikke med den

jubel, som Brutus havde håbet

20. - 30. 7. 44 Festlighederne til fejring af Caesars sejr

afholdes af Octavian; succes; på himlen ses en komet, der

tages som 'Caesars stjerne'; Octavian udnytter fænomenet i

propaganda

juli 44, slut Antonius markerer en tilnærmelse til senatet,

Brutus og Cassius; Brutus og Cassius viser sig også

forsonlige. Antonius er i stærk konflikt med Octavian

+. 8. 44 Caesars svigerfader L. Cornelius Piso Caesoninus

holder en skarpt kritisk tale mod Antonius (indholdet nu

ukendt)

august 44, begyndelse Caesars veteraner tvinger Antonius

og Octavian til at finde sammen; Antonius skifter politik og

angriber senatet og Caesarmorderne

august 44, slut Brutus og Cassius forlader Italien med kurs

mod øst. Cicero er også på vej, men ombestemmer sig

2. 9. 44 Cicero holder i senatet den 1. philippiske tale af i

alt 14 rettet mod Antonius

19. 9. 44 Antonius svarer på Ciceros angreb. Han anklager

bl. a. Cicero for at have stået bag mordet på Caesar.

Samtidig intensiverer Antonius 'kulten' af Caesar

22. 9. 44 (cirka) Mordforsøg på Antonius; Antonius mere

end antyder, Octavian stod bag

9. 10. 44 Antonius tager til Syditalien for at tage imod

soldaterne fra Makedonien (se under 2. 6.)

oktober, midt Octavian rejser til Syditalien for at samle en

hær af Caesars veteraner

oktober, slut Antonius må kvæle mytteri i sin hær med

henrettelser; man mistænker Octavian for at stå bag

mytteriet. Herefter sendes tre legioner af hæren dels til

Gallien; Antonius tager en eller to legioner med sig tilbage til Rom

1. 11. 44 Octavian knytter sig til Cicero; Cicero påtager sig noget tøvende opgaven som politisk vejleder

10. 11. 44 Octavian har lejret sine soldater udenfor Rom; han holder en tale imod Antonius, men hans soldater

nægter at kæmpe mod Antonius (konsulen, dvs. statsoverhovedet) og hans hær, og han må trække sig væk

fra Rom mod nord

november, midte Antonius vender tilbage til Rom og angriber i en tale hårdt Octavian og Cicero

24. 11. 44 En af Antonius' legioner, legio Martia, går over til Octavian

28. 11. 44 Endnu en legion, legio quarta, falder fra Antonius. Ved et møde i senatet om aftenen deles

provinser ud til årets prætorer; Antonius' bror Gajus Antonius får Makedonien

29. 11. 44 Antonius samler sine styrker og tager til provinsen Gallien syd for Alperne (se under 2. 6. 44). Som konsul kan han gøre det helt lovligt

20. 12. 44 Decimus Brutus, statholder i provinsen Gallien syd for Alperne, erklærer offentligt, at han ikke vil overgive

provinsen til Antonius. Brutus har barrikaderet sig i byen Mutina (nu Modena)

Ciceros 3. og 4. philippiske tale; den 3. holdt i senatet, den 4. holdt for folket efter senatmødet; Cicero støtter

naturligvis Decimus Brutus

1. 1. 43 Gajus Vibius Pansa og Aulus Hirtius tiltræder deres konsulat (de var forud-udpegede af Caesar, men de er

'moderate' Caesarianere og tager afstand fra Antonius) Ved senatmødet samme dag foreslås det, at man skal

forhandle med Antonius (Cicero er voldsomt imod: 5. philippiske tale); desuden tildeles der Octavian en række

privilegier, især en rang, der gør hans kommando over en hær lovlig, og retten til at tale i senatet blandt de første

4. 1. 43 Forhandlingsdelegationen vedtages, men som ultimatum til Antonius, og forhandlerne skal være tilbage inden 20 dage. Samtidig ophæves en lov af Antonius og

jorduddeling (se 2. 6. 44)

I sin 6. philippiske tale ophidser Cicero folket mod Antonius; han vil have krig

januar, midte Konsulen Hirtius og Octavian drager i felten mod Antonius; konsul Pansa fortsætter med at rekruttere nye soldater

januar, slutningen I sin 7. philippiske tale forsøger Cicero at holde senatet til ilden

2-4. 2. 43 Forhandlerne vender tilbage; Antonius stiller modkrav, der ikke accepteres; staten erklæres i

undtagelsestilstand

I den 8. og 9. philippiske tale søger Cicero at skærpe senatets reaktion mod Antonius

februar 43 Modstanden mod Antonius i senatet skærpes, især drevet frem af Cicero. Men mange vil ikke være med; prætoren Publius Ventidius samler tropper til Antonius'

hjælp, men kan ikke nå frem

44-42 Brutus og Cassius tager kontrollen over det østlige romerrige. På havet hersker Pompeius' søn Sextus Pompeius

43 Stridighederne mellem Antonius og Octavian bilægges; sammen med Marcus Aemilius Lepidus danner de det 2.

triumvirat; omfattende udrensninger (proskriptioner) i Rom